

शंकत अशंकतेत्यर्थः ॥ एतदाश्रमत्यागकारणमात्मनिष्ठदोषमशंकतेत्यर्थः ॥ अतएव कृतांजलिः सन्कुलपतिं ऋषिसंघस्यामिनमाश्रमस्यामिनंवा ॥ कुलमन्वयसंघातगृहोत्प
त्याश्रमेषुच ॥ ४ ॥ मयि पूर्ववृत्तं पूर्वरजवृत्तं नदृश्यतेकच्चित् विकृतंवादृश्यतेकच्चित् ॥ येन तपस्विनोविक्रियंते इदं तपस्विविक्रियारूपं किंचित्कारणकंभवति तन्निवेद
यतुभवानितिशेषः ॥ ५ ॥ अवरजस्य लक्ष्मणस्य नानुरूपं चरितं अयुक्ताचरणं प्रमादाज्जातं किंचिदृषिभिर्नदृष्टं कच्चित् ॥ ६ ॥ वः शुश्रूषमाणा अर्घ्यपादादिनायुष्मान्सेव
माना अधुना मच्छुश्रूषानुरोधात् प्रमदोचितां युष्मासु युक्तां वृत्तिं शुश्रूषाविषयां सीतानवर्ततेकच्चित् ॥ ७ ॥ तपसाचवद्वदित्यनुकर्षः ॥ वेपमान इव कथं वारामोमंस्यत इति

तेषामौत्सुक्यमालक्ष्य रामस्त्वात्मनि शंकत ॥ कृतांजलिरुवाचे दृष्टार्षिकुलपतिततः ॥ ४ ॥ न कच्चिद्भगवन् किंचित्पूर्ववृत्तमिदं मयि ॥ दृ
श्यते विकृतं येन विक्रियंते तपस्विनः ॥ ५ ॥ प्रमादाच्चरितं किंचित्कच्चिन्नावरजस्य मे ॥ लक्ष्मणस्यार्षिभिर्नदृष्टं नानुरूपं महात्मनः ॥ ६ ॥ क
च्चिच्छुश्रूषमाणा वः शुश्रूषणपरमयि ॥ प्रमदाभ्युचितां वृत्तिं सीतायुक्तां नवर्तते ॥ ७ ॥ अथर्षिर्जरया वृद्धस्तपसा च जरांगतः ॥ वेपमान
इवोवाच रामं भूतदयापरं ॥ ८ ॥ कुतः कल्याणसत्वायाः कल्याणाभिरते सदा ॥ चलनं तावदैत्यास्तपस्विषु विशेषतः ॥ ९ ॥ त्वन्निमित्त
मिदं तावत्तापसान्प्रतिवर्तते ॥ रक्षोभ्यस्तेन संविघ्नाः कथयन्ति मिथः कथाः ॥ १० ॥ रावणावरजः कश्चित्खरोनामेहराक्षसः ॥ उत्पात्य
तापसान्सर्वाजनस्थाननिवासिनः ॥ ११ ॥ धृष्टश्च जितकाशी च नृशंसः पुरुषादकः ॥ अवलिप्तश्च पापश्च त्वांचतातनमृष्यते ॥ १२ ॥
त्वं यदा प्रभृतित्यस्मिन्नाश्रमे तातवर्तसे ॥ तदा प्रभृतिरक्षांसि विप्रकुर्वन्ति तापसान् ॥ १३ ॥ दर्शयन्ति हि वीभत्सैः क्रूरैर्भीषणकैरपि ॥
नानारूपैर्विरूपैश्च रूपैरसुखदर्शनैः ॥ १४ ॥

कंपः जरया वाकंपः इव एवार्थे ॥ ८ ॥ सत्त्वं स्वभावः ॥ ९ ॥ त्वन्निमित्तं त्वत्तोहेतोः ॥ इदं भयं रक्षो
भ्यः समागतमिति भावः ॥ १० ॥ कथं तत्राह ॥ रावणेति ॥ उत्पात्य संपीड्य ॥ ११ ॥ जितकाशी जिताहवः जितभयोवा त्वांचनमृष्यते पीडयितुमिच्छति ॥ १२ ॥ विप्रकुर्व
न्ति अपकुर्वन्ति ॥ १३ ॥ तमपकारं दर्शयति ॥ दर्शयन्तीति ॥ वीभत्सैर्जुगुप्सितरूपैरात्मानं दर्शयन्ति इत्यन्वयः ॥ १४ ॥